

Тема: ***На те ми і люди, щоб добро творити.***

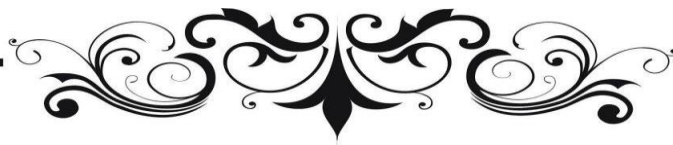
Мета:

- виховувати в учнів почуття доброти, чуйності, милосердя, поваги до своїх батьків, старших людей;
- формувати активну життєву позицію, яка проявляється в дієвій допомозі знедоленим, немічним, стареньким;
- формувати в учнів уміння формувати моральні судження;
- виховувати високі моральні якості, потребу в самовдосконаленні та самовихованні.

Епіграф: ***Добре жить тому, чия душа,
добро навчилася творить.***

Обладнання: вислови про доброту, епіграф на дошці, магнітофон, сигнальні картки (зелені-червоні), розрізані прислів'я, риси справжнього друга, 12 цукерок - «зернинок доброти», повітряні кульки-сердечка, таця для цукерок, назва виховної години, твори В.Сухомлинського, магнітики-сердечка, велике серце на ватмані, маски їжаків.

Хід заняття

I. Організаційний момент.

1. Привітання.

Вчитель.

- Треба всім нам привітатись:

- Добрий день! (хором)

Дружно весело сказати:

- Добрий день! (хором)

Вліво-вправо повернемось,

Туди-сюди усміхнемось.

- Добрий, добрий, добрий день! (хором)

1-й учень.

Всіх гостей ми привітаєм:

Добрий день.

І здоров'я побажаєм.

Добрий день.

2-й учень.

Я вітаюсь з усіма

Вчусь я в школі не дарма.

Завжди я кричу «привіт!»

Курці, що біля воріт.

3-й учень.

Коли зустрілись їжаки,

То привітались залюбки:

- Здоров був, друже!

- Ну, здоров!

- Я зрадів, що ти прийшов.

4-й учень.

Я слова чарівні знаю,

Вивчила охоче!

Я в розмові їх вживаю

Зранку і до ночі.

- Доброго здоров'я, Настю!

5-й учень.

Добрий день, Карино!

Ти до мене, я до тебе

Звернемось гарненько!

6-й учень.

З добрим ранком всіх вітаю,
Як іду із хати,
І кажу всім: «На добраніч»,
Як лягаю спати.

7-й учень.

І «спасибі», й «дуже прошу»,
«Вдячна вам», «будь ласка» -
Словом, радість всім приношу,
Світ стає, як казка.

8-й учень.

«Всім привіт», «Бувай здорова»,
«Дякую красенько!» -
Ось яка чарівна мова радує серденько.

2. Повідомлення теми заняття.

- Привітно всміхнувшись, ми побажали один одному доброго дня. Правда, діти, що від ваших посмішок і привітань стало тепліше в нашому залі?
- Діти, зверніть увагу на дошку. Давайте прочитаємо тему нашої виховної години.
- Як ви гадаєте, про що ми сьогодні з вами поговоримо?
- Правильно, про доброту, як найважливішу цінність людської душі, яка творить чудеса, відроджує, лікує.

II. Основна частина.

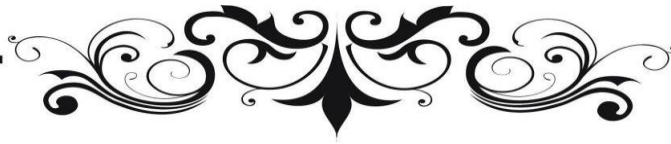
1. Вступне слово вчителя.

Вчитель.

*Я вірю в силу доброти,
Добро завжди сильніше злого,
Дає наснагу, щоб цвісти
І світлу обирать дорогу.*

- Діти, що ви відчуваєте, коли дивитесь на вогник?
(тепло, ніжність, щастя, радість, мамині обійми...)
- А чи може людина світитись?
- Сьогодні ми спробуємо запалити в своїй душі вогник доброти.
- Один мудрець сказав, що людина — це її вчинки. Усе своє життя люди пізнають, що таке добро і зло, хороший і поганий вчинок... Але шлях до доброти непростий і не завжди легкий, тому треба вчитися доброти, учитися бути уважним до людей, берегти й дбати один про одного. Добро живе в серці кожного з нас і це так прекрасно! Ми можемо творити добро своїми руками, своїми вчинками. Ми з вами - творці

добра на цій Землі. Сьогодні, діти, ви зробите ще кілька кроків на шляху до доброти.

- І розпочнемо ми свій шлях зі стежини добра, по якій кожен із вас повинен пройтися, назвати добрий вчинок, який ви зробили нещодавно, можливо, вчора або вже сьогодні встигли. Кожному в руку я покладу цукерку – це ваша зернинка доброти. Проходите по стежці добра, називаєте свою добру справу і кладете на тацю свою зернинку доброти.

Кліп «Дорогою добра»

(Діти проходять по стежині доброти)

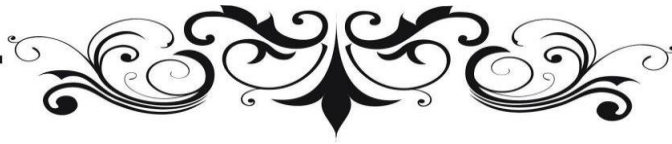
- Подивіться, як багато доброго ви зробили. І це лише одна ваша гарна справа. А скільки їх ще можна перераховувати...Всі ці зернинки добра посіяні від усієї душі не пропадуть безслідно, а проростуть у колос добра, чуйності та милосердя.

2. Декламація віршів учнями.

1 учень.

Є поміж нас багаті й бідні
Кому що треба, доля не пита,

Та є дві речі всім нам необхідні:
У світі мир, а в душах – доброта.

2 учень.

Не говори про доброту,
Коли ти сам нею не сяєш,
Коли у radoщах витаєш,
Забувши про чужу біду.

3 учень.

Бо доброта - не тільки те,
Що обіймає тепле слово,
В цім почутті така основа,
Яка з глибин душі росте.

4-й учень.

Коли ж її не маєш ти,
То раниш людяне в людині.
Немає вищої святині,
Ніж чисте сяйво доброти.

Вчитель.

- Кажуть про суспільство можна судити з того, як воно ставиться до дітей і людей похилого віку. Адже старі люди – наше минуле, а діти – майбутнє.
- Хотілося б, щоб ви, діти, збагатили свої серця любов'ю до людей, своїх рідних, до природи, щоб назавжди викоренили зі своїх душ зло, жорстокість, ненависть, бо тільки у світі добра панує любов і повага, мир і спокій.
- Діти, а зараз ви переглянете сценку, підготовлену вашими товаришами, і зробіть висновок.

*Лунає дуже гучно музика (реп).
Хлопчик витанцьовує, старенька бабуся
сидить, потім повільно встає з паличкою.*

Сценка

Бабуся. Сєня, трішки приглуши,
Голова уже тріщить.

— **Онук.** Ой, сидиш собі й сиди,
В тебе завжди щось болить.
Скільки раз казати, я — Сем,
Не понятно вам, чи що?
Ви, бабулю, вже совсєм,
Не цікавить вас ніщо.
Зараз реп саме у моді.

Бабуся. Ой, прошу, онучок, годі,
Вимкни геть вже цей мотив.
Вже весна співа надворі,
Чуєш пісню солов'їв?

Онук. Ви насправді, бабцю, хворі,
Це давно старі пісні.
В них ні кайфу, ні приколу,
Можна і коньки отдати.

Бабуся. Ой, не чула я ніколи.
Щоб коньки весною брать.
Вже пирій шумить в городі,
І осот, як біс, поліз.

Онук. Ой, бабань, ну досить, годі,
А то ще доловиш сліз,
Тяпка — це у прошлєм вєкє,
Современна жизнь бурлить.
Зараз мисль о человекє!
Вже. пора перекусить.

Бабуся. Ось картопелька тепленька,
Солоненькі огірки...
Їж, прополомо гарненько
Й відпочинєм залюбки.

Онук. Ой, наївсь, тепєр поспати б,
Я люблю відпочивати.

Бабуся. Та щоб їсти — треба мати:
Працювати й заробляти.

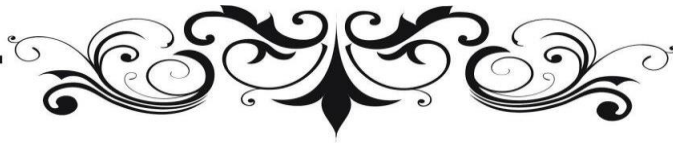
Онук. Йди вже, бабцю, на городик,
Поспілкуйся з бур'янцєм.

Бабуся. Спину ломить на погоду.

Онук. Та гімнастика лікує й збереже твоє лице.

Бабуся. Може, й справді розімнєся,
Хай дитина ще поспить, (бере паличку)

Боже ж мій, я не нагнуся, (виходить)
Ой болить, болить, болить.

Вчитель.

- Діти, що ви можете сказати про цього хлопчика?
(Діти відповідають.)

5.Робота в групах.

Вчитель.

- Бути добрими та чуйними, ставитись до людей з теплом вчить нас українська мудрість. Тож, зараз кожна група отримає завдання – скласти прислів'я про добро, добрі вчинки.

*Від доброго слова – і лід розмерзає.
Гостре словечко – коле сердечко.
Рана загоїться, а зле слово – ніколи.
Думай добре, роби добре – і тобі буде добре.
Слово – ключ, яким відкривають серця.
Світ – не без добрих людей.
Добре слово і в мороз зігріє.
Не одяг красить людину, а добрі діла.
Краще добро робити, ніж гарно говорити.
Хто людям добра бажає, той і сам його має.
Добре діло – твори сміливо.
Все добре переймай, а зла уникай.*

5.Гра «Збери слово».

Вчитель.

- Поруч із добром по життю йдуть його друзі, щоб познайомитись з ними нам потрібно виконати наступне завдання - із букв скласти слово і пояснити його значення).
-

Чуйність - турботливе, уважне ставлення до людей.

Щирість - відкритість душі, чесне ставлення людей.

Доброзичливість - побажання людям добра, радості, готовність прийти на допомогу.

— 6. Бесіда про дружбу. Гра «Ознаки справжнього товариша»

Вчитель. Чи замислювалися ви коли-небудь над тим, що таке дружба?

Дружба — це особливі стосунки між людьми. Вона може бути між хлопцями, між дівчатами, між хлопцями та дівчатами. Для дружби важливим є вміння зрозуміти, пробачати, допомагати у важку хвилину й довіряти один одному.

Саме дружба ґрунтується на добрих вчинках і доброзичливому ставленні один до одного.

- Яким повинен бути справжній друг?
- Зараз ми про це дізнаємось. Кожна група отримає перелік рис характеру, серед яких треба обрати лише ті, які притаманні справжньому другу. Капітан команди зачитає список.

*Чуйність
Справедливість
Допомога
Чесність*

Нахабство

Співпереживання

Повага

Любов

Співчуття

Заздрість

Відповідальність

Милосердя

Людяність

Спокій

Жадібність

7. Гра «Зелене-червоне».

Вчитель.

- Я буду називати добрий вчинок, ви покажете зелену картку, якщо поганий – червону.

- Привітатися під час зустрічі.
- Штовхнути когось і не вибачитись.
- Допомогти підняти річ.
- Обманювати товариша.
- Захищати слабшого за себе.
- Насміхатися з чужого горя.
- До всіх бути добрим і ласкавим.

- *Друзі все ділять навпіл.*
- *Друг не вмє прощати.*
- *Спочатку дбай про друга, а вже потім про себе.*
- *Друг ніколи не допоможе в біді.*
- *Справжній товариш розділить з тобою не лише радість, а й горе. І його стане вдвічі менше.*

Вчитель. Діти, а пригадайте який відомий український педагог і письменник написав дуже багато творів про дружбу. Так, саме оповідання Василя Сухомлинського допоможуть вам, любі читачі, стати добрішими й чуйнішими до проблем своїх друзів. Герої цих творів ніколи не забувають, що таке добро, чемність, ввічливість, милосердя. Давайте, подивимось інсценівку у виконанні учнів нашого класу.

8. Інсценізація оповідання В.Сухомлинського «Важко бути людиною».

Вчитель.

- Який прихований зміст цього оповідання?
(Людиною бути не важко. Саме від нас залежить, чого у світі стане більше – добра чи зла.)

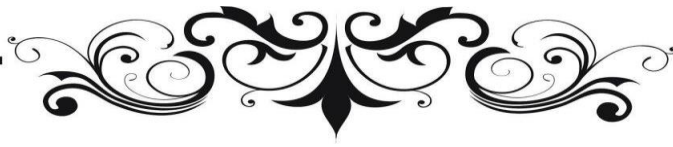

9. Вірш.

Людина починається з добра

Людина починається з добра,
 Із ласки і великої любові,
 Із батьківської хати і двора,
 З поваги, що звучить у кожному слові.
 Людина починається з добра,
 З уміння співчувати, захистити.
 Це зрозуміти всім давно пора,

Бо ми прийшли у світ добро творити.

Людина починається з добра,

Із світла, що серця переповняє.

Ця істина, як світ така стара,

А й досі на добро нас надихає.

Вчитель.

- Який прихований зміст цієї легенди?
- Від людини залежить, чого у світі стане більше – добра чи зла.

III. Закріплення засвоєного матеріалу.

Вчитель.

- Настала незвичайна мить. Саме зараз ми створимо усі разом велике серце доброти, вклавши у нього зі своїх сердець частинку добра!

Учень 1. Я вважаю, що добро починається з батьківських сердець. Кожна мати, виховуючи своє дитя, не шкодує тепла, ніжності, любові свого серця! Я шаную своїх батьків, вдячна їм за те, що вони подарували мені життя! Батьки – мої друзі і порадики! Тому я віддаю у серце доброти сердечко поваги, вдячності та шани батькам.

Учень 2. Я хочу подарувати сердечко взаєморозуміння між людьми.

Учень 3. Моє сердечко співчуття та допомоги всім людям навколо.

Учень 4. Кожен з нас повинен зробити вибір – як чинити в тих чи інших ситуаціях. Який шлях обирати в житті – добра чи зла? Кожен із нас вирішує для себе сам! Я хочу додати до серця доброти сердечко вибору.

Учень 5. Лише добро прагне миру і злагоди з усіма! Тому сердечко миру і злагоди я вкладаю у серце доброти.

Учень 6. Пам'ятайте! Основою будь-яких добрих справ повинна бути любов. Хай Любов завжди буде у центрі вашого серця, вашої доброти.

Учень 7. Я помічаю, що добра навколо нас стає більше, а ніж зла. У моєму серці народжується віра і надія, що прекрасне у людині переможе потворне, що завтрашній день буде кращим за попередній.
Я дарую серцю доброти вірність і надію.

Учень 8. А я зі свого серця віддаю саме цінне - уміння прощати.

Учень 9. А мені так хочеться щось зробити, допомогти комусь! І мені не шкода часу, який витрачу на це. Я хочу бути причетною до щастя і успіху інших. Я дарую серце підтримки.

Учень 10. Я хочу подарувати сердечко ширості. Адже лише правда завжди і все перемагає в світі.

Учень 11. Кожна людина повинна чинити правильно і справедливо. Тому, я віддаю серцю доброти своє сердечко справедливості.

Учень 12. Я стала бачити красу добра в усьому!
Писати хочу вірші та пісні.
Я намалюю вам добро з любов'ю,
Творити хочу щастя на землі!
Врятує світ краса –
Завжди ми так говорим.
Тепер врятує світ лиш доброта,
Бо однієї вже краси занадто мало,
Бо стільки всюди зла – Людина вже не та.
Я хочу подарувати сердечко, яке вмiє бачити і відчувати красу добра у всьому.

Учитель.

- Я вдячна вам за ті почуття, які ви знайшли в своєму серці і подарували їх для створення серця доброти. Я теж хочу подарувати своє сердечко, в якому поєдналися почуття віри в добро, надії на краще і любові до всього доброго і прекрасного.

-Яке ж серце ми отримали:

- любляче; вірне;
- чуйне; ніжне;
- здатне вибачати і сподіватися;
- відкрите для всіх;
- а найголовніше - здатне творити добро і дарувати його цілому світові.

IV. Підсумок заняття.

1. Кліп «Даруй добро».

2. Вправа на саморегуляцію «Врятуй пташеня».

Вчитель. І наостанок давайте зробимо ще один гарний вчинок. Уявіть, що у ваших долонях безпорадне пташеня. Зігрійте його. Повільно, по одному пальчику склади долоньки, сховай у них пташеня, подихай на нього, зігріваючи його своїм спокійним диханням. Приклади долоні до своїх грудей, віддай пташеняті частинку добра і ласки свого серця. А тепер розкрий долоні і ти побачиш, що пташеня радісно злетіло. Посміхнись йому і не сумуй, воно ще повернеться до тебе теж з добром.

Вчитель. Бачите, як багато в нас гарного, доброго. Намагатимемося й надалі берегти і примножувати свої добрі вчинки, щоб ваші обличчя були завжди радісні від того, що зробили добру справу. Бережіть своє серце від усього злого. Творіть на Землі добро, відкривайте свої серця і душі навстіж, робіть щасливими людей своїми вчинками, ставленням, теплим поглядом, або просто ласкавою посмішкою.

3. Бесіда.

Вчитель.

- Як розумієте вислів «добра людина»?
- Чи важко творити добро?
- Що підказує нам творити добро? (*серце, душа, совість*)

4. Вірші про добро.

5 учень.

Нам би про душу
хоч не забути,

Нам би хоч трохи
добрішими бути,

Ми лише раз, так
уже повелося,

Живемо на цій
— грішній землі...

6 учень.

Хай романтика віри й
любові,

Слова людського
тепла й доброти

Нам порожнини в
душах заповнить,

Куди вже війнули
байдужі вітри.

7 учень.

Я вірю в силу доброти,

Добро завжди

сильніше злого,

Дає наснагу, щоб

цвісти

І світлу обирать дорогу.

8 учень.

Я вірю в силу доброти,

Що має долю роблящу.

Що хоче, щоб і я, і ти,

І все було у світі кращим.

5. Виконання пісні «Щастя й добра».

